

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: نسترن نصرتی

۰۷ اگست ۲۰۲۱

۶۵۰۰ کارگر در راه مسابقات جام جهانی ۲۰۲۲ جان باختند

۶۵۰۰ کارگر در راه مسابقات جام جهانی ۲۰۲۲ جان باختند/ چرائی مرگ کارگران هیچ گاه مشخص نمی‌شود وضعیت نامناسب کارگران مهاجر در پروژه‌های عمرانی قطر با واکنش فعالان حقوق بشر همراه است. آنها خواهان روشن شدن چرائی مرگ نیروی کار خارجی هستند.

به گزارش خبرنگاران به نقل از گاردین، کارگران مهاجر کشورهای هند، نپال، بنگله دیش و سریلانکا مسئولیت ساخت ورزشگاه‌های جام جهانی ۲۰۲۲ قطر را بر عهده دارند. بر اساس گزارش‌های منتشر شده، حدود ۶۵۰۰ نیروی کار خارجی جان خود را برای پروژه‌های مستطیل سبز از دست داده‌اند. آمار و اطلاعات منتشر شده از سوی مقامات دولتی قطر نشان می‌دهد، به طور متوسط از هر ۱۲ نیروی کار خارجی، یک نفر جان خود را از دست داده است. میزبانی قطر در دسمبر سال ۲۰۱۰ از سوی فیفا اعلام شد؛ در آن برهه زمانی، کارگران مهاجر این موضوع را در خیابان‌های دوحه جشن گرفتند اما آن زمان نسبت به این که بسیاری از آن‌ها جانشان را از دست بدهند در راه این پروژه‌ها از دست خواهند داد، آگاه نبودند.

کشورهای هند، بنگله دیش، نپال و سریلانکا اظهار کردند، ۵۹۲۷ کارگر در سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۲۰ در کام مرگ فرو رفته‌اند. سفارت پاکستان در قطر از مرگ ۸۲۴ کارگر در سال ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۰ کارگر پاکستانی در قطر خبر داد.

به طور قطع، تعداد قربانیان به میزان قابل توجهی بیشتر است؛ قطر آمار قربانیان برخی از کشورها را هیچ گاه رسانه‌ای نکرده است. اگرچه کارگران فیلیپینی و کنیائی در این کشور آسیائی اشتغال دارند اما آماری از این دو کشور ارائه نمی‌شود.

از سال ۲۰۱۰ تا به امروز، قطر برنامه ساخت و ساز گسترده‌ای را آغاز کرد که اغلب پروژه‌ها برای مسابقات جام جهانی ۲۰۲۲ طراحی شده‌اند. علاوه بر استادیوم‌های جدید، پروژه‌های متعدد بزرگی به اتمام رسیده یا در حال ساخت هستند.

یک فعال کارگری در کشورهای حوزه خلیج فارس توضیح داد: به طور قطع، بسیاری از کارگران مهاجری که در سال ۲۰۱۱ جان خود را از دست داده‌اند در پروژه‌های جام جهانی مشغول به کار بوده‌اند، اگر این کشور از حق میزبانی برخوردار نبود، بسیاری از کارگران مهاجر شاغل در قطر زنده می‌ماندند.

سقوط از ارتفاع، مهم‌ترین عامل مرگ این کارگران اعلام شده است، همچنین «مرگ طبیعی» یکی دیگر از دلایل جان باختن کارگران محسوب می‌شود. بسیاری از کارگران به دلیل گرمای طاقت‌فرسای کشور قطر دچار مشکلات حاد تنفسی و قلبی-عروقی می‌شوند.

اگرچه دولت قطر میزان مرگ و میر کارگران مهاجر را تا حدودی اعلام می‌کند اما در جهت بهبود اوضاع و کاهش مرگ آن‌ها اقدامی انجام نداده است. چنین نرخ مرگ و میری به دلیل تعداد نیروی انسانی مهاجر قابل پیش‌بینی بوده است اما جان‌باختن کارگران در حین کار یک تراژیدی محسوب می‌شود.

اینطور برآورد شده است که در صورت پایان پاندمی کرونا حدود ۱ میلیون و ۷۰۰ هزار نفر برای تماشای مسابقات به قطر سفر کنند. این در حالی است که بسیاری از سازمان‌های بین‌المللی در جهت حمایت از حقوق کارگران مهاجر از علاقه‌مندان به فوتبال خواسته‌اند تا این مسابقات را تحریم کنند.

بنابر اظهارات سازمان عفو بین‌الملل، مجلس شورای قطر، کارگروهی را در ارتباط با بررسی اصلاحات قانون کار تشکیل داده است که پیشنهادهایی به دولت این کشور ارائه داده‌اند. اگر این اصلاحات مورد تأیید دولت مرکزی قرار بگیرد، محدودیت‌های کارگران مهاجر برای تغییر شغل از میان برداشته خواهد شد.

کارگران مهاجر حدود ۹۵ درصد از نیروی انسانی کشور قطر را تشکیل می‌دهند؛ اگر کارگران مهاجر در این کشور حضور نداشتند؛ به طور قطع، برگزاری جام جهانی ۲۰۲۲ غیرممکن بود. زنان و مردان مهاجری که به دلیل تأمین معیشت خود، هزاران کیلومتر از سرزمین مادری خود دور شده‌اند و مشغول به ساخت جاده‌ها و استادیوم‌ها هستند. اگرچه اصلاحات قانون کار در کشور قطر اجراء شده اما بسیاری از این کارگران مورد سوءاستفاده و تبعیض کارفرمای قطری قرار می‌گیرند. مدیر بخش حقوق اقتصادی و اجتماعی در سازمان عفو بین‌الملل توضیح داد: فیفا، نهادی بین‌المللی است که مسئولیت برگزاری مسابقات جام جهانی را برعهده دارد. بر اساس استانداردهای بین‌المللی، فیفا همچنین مسئول کاهش خطرات حقوق علیه کارگرانی است که در برگزاری مسابقات نقش دارند. برگزاری تورنمنت جهانی یک افتخار بزرگ است اما باید در این مسابقات از تبعیض علیه کارگران جلوگیری کرد.

او ادامه داد: فیفا و قطر باید به دنبال اجرای برنامه عملیاتی قوی باشند تا از پرداخت حقوق و مزایای کارگران مهاجر در تمامی بخش‌ها، اطمینان حاصل کنند و از رفتارهای استثمارگرانه علیه کارگران جلوگیری به عمل آورند.

مسائل و مشکلات فراوانی گریبان این کارگران را در دست می‌گیرد، نکته مهم و قابل توجه این است، بسیاری از کارگرانی که در پروژه‌های عمرانی قطر دچار حادثه شده‌اند، نان‌آور اصلی خانواده‌هایشان بوده‌اند. «نال‌سینگ» که با هدف اشتغال به قطر مهاجرت کرده بود، به عنوان یک نظافتچی در پروژه‌های عمرانی استخدام شد اما به دلیل شرایط

کاری سخت، یک هفته پس از ورودش به قطر به زندگی خود پایان داد. «محمد شهید» در کارگاه محل اشتغال خود به دلیل خیس بودن کابل‌های برق دچار برق‌گرفتگی شد و جان باخت. برخی از خانواده‌های مهاجران هیچ گاه از نحوه مرگ اعضای خانواده خود مطلع نخواهند شد.

نه تنها تعداد بالای کشته‌شدگان منجر به تحریک عواطف عمومی مسئولان قطری نشده بلکه دستکاری در میزان دقیق آمار مرگ ناشی از حوادث کار به وضوح مشهود است. ۶۹ درصد از کارگران هندی که در قطر جانشان را از دست می‌دهند، مرگ آنان به عنوان مرگ طبیعی ثبت می‌شود.

پزشکی قانونی این کشور از انجام کالبدشکافی برای نیروی کار خارجی خودداری می‌کند به همین دلیل علت مرگ بسیاری از مهاجران در هاله‌ای از ابهام باقی می‌ماند. سازمان بین‌المللی کار نیز درباره وضعیت این گروه شغلی نوشت: کارگران خارجی نسبت به شرایط کاری خود احساس نگرانی می‌کنند. آن‌ها مجبور هستند تا در زیر تیغ آفتاب و رطوبت شدید کار کنند. این شرایط کار برای آن‌ها موضوعی استرس‌آور قلمداد می‌شود.

«هیبا ضیاالدین» پژوهشگر کشورهای حوزه خلیج‌فارس و دیده‌بان حقوق بشر، درباره مهاجران توضیح داد: قطر همچنان نسبت به موضوع مهم و حیاتی حفظ جان کارگران بی‌توجه است و حقوق کارگران را زیر پا می‌گذارد. ما از قطر خواسته‌ایم تا قانون خود در ارتباط با کالبد شکافی نیروی کار خارجی را اصلاح کند تا تحقیقات پزشکی قانونی در مورد مرگ ناگهانی یا بدون علت کارگران روشن شود.

به گفته دولتمردان قطری، هیچ انتقادی به تعداد مرگ و میر کارگران خارجی وارد نیست؛ با توجه به تعداد شاغلان، چنین آماری غیرطبیعی نیست. آمار و اطلاعات منتشر شده شامل کارگران یقه سفید هم می‌شود. که به طور طبیعی پس از سال‌ها زندگی در قطر جان خود را از دست داده اند. تنها ۲۰ درصد از مهاجران کشورهای مورد بحث در ساختمان‌سازی مشغول به کار هستند و مرگ و میر ناشی از کار در این بخش کمتر از ۱۰ درصد مرگ و میرهای این گروه را تشکیل می‌دهد. در این میان سفارتخانه‌ها در دوحه و دولت‌ها در کشورهای فرستنده نیروی کار تمایلی به اشتراک‌گذاری داده‌ها ندارند؛ به نظر می‌رسد، مسائل سیاسی در این امر دخیل هستند. در مواردی که آماری ارائه شده، میان اطلاعات سازمان‌های دولتی ناسازگاری وجود دارد و هیچ قالب استاندارد برای ثبت علل مرگ وجود ندارد.

یکی از سفارت‌های کشورهای آسیای جنوبی گفت: آن‌ها نمی‌توانند اطلاعات مربوط به علل مرگ را به اشتراک بگذارند زیرا اطلاعات آن‌ها به صورت دست‌نویس در یک دفترچه یادداشت شده‌اند.

«می رومانوس» محقق حوزه خلیج فارس در سازمان عفو بین الملل می‌گوید: عدم وجود شفافیت و شفافیت واقعی در مورد این مرگ‌ها واقعاً دردناک است. قطر نیازمند تقویت استانداردهای ایمنی و بهداشت شغلی است.

کمیته سازماندهی کننده جام جهانی در قطر، هنگامی که در مورد مرگ و میر در پروژه‌های ورزشی گفت: ما از این فجایع پشیمان هستیم و همواره شفافیت خود را در مورد این موضوع حفظ کرده ایم. همچنین نسبت به ادعاهای نادرست مطرح شده در مورد تعداد کارگرانی که در پروژه‌های قطر جان باخته‌اند، معترض هستیم.

سخنگوی فیفا در بیانیه‌ای اعلام کرد: این سازمان به طور کامل نسبت به حقوق کارگران متعهد است. اگرچه اقدامات بسیار دقیق بهداشتی و ایمنی در محل پروژه‌ها وجود دارد اما حوادث فراوانی در سایت‌های ساختمانی جام جهانی فیفا اتفاق می‌افتد که در مقایسه با سایر پروژه‌های بزرگ ساختمانی در سراسر جهان ناچیز است.